

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

4/2012

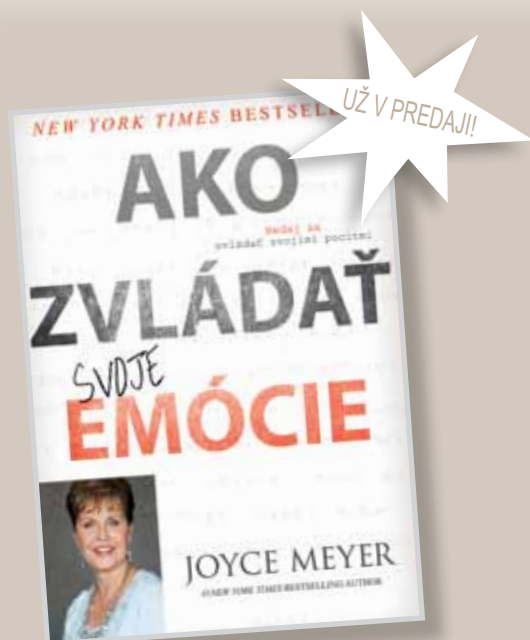
Brat YUN z Číny v Bratislave (6–7)

Ako zvládať svoje emócie, Joyce Meyer (12–13)

Nové priestory Slova života v Bratislave (14–16)

SLOVO ŽIVOTA

Po **Sile myšlienok** prichádza na trh ďalšia novinka od jednej z najpredávanejších kresťanských autoriek súčasnosti. Joyce Meyer sa v tejto knihe zaoberá širokým spektrom pocitov, ktoré ako ľudia prežívame. Čitateľovi ponúka návod na to, ako reagovať na prívaly emócií, ktoré môžu do života vniesť úplný zmätok. Dozviete sa aj to, ako si uchovávať spomienky a myšlienky. Ako zvládať svoje emócie spája biblickú múdrosť s najnovšími výskumami v oblasti psychológie.

9,90 €

185 strán
mäkká väzba
slovensky
15 x 21 cm

7 piesní s krásnymi rozprávkami

Dramatizované rozprávky **MARTINA HUNČÁRA** (hrajú Lenka Šimková, Martin Žák a ďalší).

Dobrodružné, vtipné a poučné rozprávky vhodné pre deti od 4 do 12 rokov v celkovej dĺžke 68 minút.

Piesne Riša Čanakyho, Erika Stupku a Riša Kráľoviča.

Názvy rozprávok:

1. Človek je zvláštny tvor
2. Margarétka na tajomnom zámku
3. Pes, prasa a ovca
4. Kráľ Dubák
5. Keď sa raz rozprávali stromy
6. O horčičnom semienku

9,90 €

+

VIANOČNÝ BALÍČEK 19,80 Eur

Ak si objednáte CD *Život ako z rozprávky* a knihu *Ako zvládať svoje emócie*, môžete si vybrať zadarmo ľubovoľný produkt (CD, MP3, DVD, kniha) z nášho ponukového listu (s výnimkou Biblií).

Ponuka platí do 20.12. 2012.

Volajte na nové telefónne číslo 02-20929311

Pri objednávke cez eshop vami vybraný produkt napíšte do poznámky.

OBSAH

	SKUTOČNÝ PRÍBEH Našla som Boha... Idka Počai str. 4–5
	SPRÁVY ZO SVETA Uzdravená po troch týždňoch v kóme po krvácaní do mozgu a ďalšie... str. 5
	REPORTÁŽ, ROZHOVOR Návšteva brata Yuna z Číny Konferencia KvM v Bratislave str. 6–7
	REPORTÁŽ ...o HOLOKAUSTE sa učí na stredných školách... str. 8
	SPRÁVY ZO SVETA Bil kresťanov a teraz šíri vieru a ďalšie... str. 9
	ÚRYVOK Z KNIHY Moc modlitby rodiča Stormie Omartian str. 10–11
	NOVÁ KNIHA Ako zvládať svoje emócie Joyce Meyer str. 12–13
	REPORTÁŽ, ROZHOVOR Návšteva misionára Christiana ÅKERHIELMA str. 14–16
	CIRKEVNÉ DEJINY Valdenskí 12. storočie str. 17
	INZERCIA Objednajte si kázania na mp3 str. 18
	FOTOGALÉRIA Konferencia Kresťania v meste Slávnostné otvorenie nových priestorov str. 19
	INZERCIA Silvestrovské zhromaždenie Manželský seminár str. 20

PREMÝŠLAŠ NIEKEDY O VEČNOSTI?

Večnosť! Sme tak veľmi obklopení každodennými problémami života, že nemáme čas myslieť na večnosť. Ale každý z nás bude jedného dňa stáť pred Božou tvárou, aby sme sa zodpovedali za svoje životy.

Aj na slovenský knižný trh sa nedávno dostal bestseller o chlapcovi, ktorý vážne ochorel a Pán Ježiš ho vzal do neba. Volal sa Colton Burpo a mal len štyri roky. Keď sa vrátil späť do svojho tela, začal veľmi živo popisovať svoje nebeské zážitky, a to v úžasnom súlade s biblickým záznamom. V nebi videl dúhu nad trónom Boha Otca, stretol Jána Krstiteľa i svojho starého otca, ktorého na zemi nikdy nepoznal. Jeho rodičov to veľmi udivilo. Otec, pastor, ho raz chcel vyskúšať a spýtal sa ho na stretnutie so starým otcom: „Colton, čo ste robili s pradedom, keď sa zotmel?“ Pasca bola dokonalá, no malý Colton sa nechtyl, a bez zaváhania odpovedal: „V nebi sa nezotmieva, ocko, odkiaľ si niečo také vzal? Pán Boh s Ježišom osvetľujú nebo. V nebi je stále svetlo!“ Odpoveď bola presná, bola skoro citátom Zjavenia 22:5... Nakoniec sa rozhodli, že Coltonovo svedectvo musia zapísať. Keď už bolo všetko hotové, hľadali pre knihu najvhodnejší názov a nakoniec sa na názor opýtali samotného Coltona. Jeho odpoveď sa napokon naozaj stala názvom knihy. Povedal: „Odkážte ľuďom, že nebo nie je výmysel!“

Koľko pochybných rozhodnutí by si v živote nikdy neurobil, keby si pri nich zohľadňoval perspektívu večnosti? A naopak, ako ľahko by si vykročil na Božie cesty, keby si ich hodnotil s vedomím toho, že „nebo nie je výmysel“? Uznávam, že vybrať si úzku cestu nie je vždy ľahké. Cena, ktorú platíme za nasledovanie Krista, býva niekedy vysoká. No tak či onak, cenu platí každý; a dovoľm si povedať, že cena za hriech, býva ešte vyššia. Jeden

pastor z Azerbajdžanu, kde prežívajú prenasledovanie pre svoju kresťanskú vieru, mal na sociálnej sieti tento status: „Ak je Boh všetko, čo máš, potom máš všetko, čo potrebuješ.“

V tomto časopise vám prinášame rozhovor s jedným z hrdinov modernej kresťanskej histórie, s bratom Yunom z Číny. Niektoré rozhodnutia, ktoré musel v živote urobiť, nedávali zmysel, keby v nich nebol aspekt večnosti. Prinášame vám aj reportáž o nádhernej udalosti v našom zbore v Bratislave, keďže sme sa z milosti Božej koncom roka 2012 presťahovali do nových priestorov na Tomášikovu 30. Veríme, že Boh ich naplní svojou slávou a posunie Božie dielo v našom strede na novú úroveň. Plánujeme aj spustenie on-line vysielania, veríme, že bude pre vás požehnaním. Pripravujeme silvestrovské zhromaždenie, seminár pre manželov s Lundinovcami 15.-16. februára a aj našu každoročnú konferenciu 15.-17. marca v Národnom tenisovom centre. Naše vydavateľstvo má pre vás bohatú ponuku nových produktov od najnovšej knihy Joyce Meyerovej až po knihy a CD pre deti a mládež od Martina Hunčára či MP3 so sériou kázni o kvalite srdca a vzťahoch.

Prajeme vám, aby ste urobili v živote dobré rozhodnutia. To najdôležitejšie, ktoré vám otvorí cestu do večnosti v Božom kráľovstve, je pozvať Ježiša Krista do svojho života. Ak ste doteraz váhali, či mu otvoríte srdce, zväzte svoje rozhodnutie z hľadiska večnosti. Sväté Písmo hovorí: „Kto má Syna, má večný život.“ Pomodlite sa túto modlitbu: „Drahý Bože, verím, že Ježiš Kristus je Boží Syn. Ďakujem ti, že si ho poslal na zem, aby ma vykúpil z večného zahynutia. Verím, že zomrel za moje hriechy a vstal z mŕtvych. Vyznávam Ježiša Krista ako Pána svojho života a prijímam večný život. Amen.“

Fotka na titulke: **Brat Yun z Číny s prekladateľom Milanom Ivanom na konferencii KvM v Bratislave**

Autor fotografie: **Petra Rusnáková**

Peter Oliva

Našla som Boha. On mi našiel manžela

IDKA POČAI

Svedectvo Idky je príbehom obyčajnej dievčiny, ktorá pochádza z okolia Galanty. Nepila, nefajčila, neflákala sa, a predsa sa cítila nenaplnená a nespokojná, dokiaľ nespoznala vo svojom živote Ježiša. Potom jej Boh pomohol aj so školou. Nakoniec sa jej splnil aj tajný sen – v septembri tohto roku sa vydala. Jej manžel Tomáš je kazateľom a prekladateľom z angličtiny. Spoločne bývajú v Banskej Štiavnici.

ŠŤASTNÉ DETSTVO, AŽ DOKIAĽ NÁS NEOPUSTIL OTEC

Mala som skvelé detstvo. S mladšou sestrou sme sa vždy vedeli dobre vybláznit'. Starší brat stále vymýšľal nejaké technické vylepšenia a ja som mu bola vždy poruke. Ocino s nami trávil veľa času, brával nás na výlety, platil všetky účty. Zlom nastal, keď som mala dvanásť. Niečo sa medzi rodičmi stalo, začali sa veľmi hádať a otec napokon odišiel.

ZA KREŠŤANSTVO SOM SA HANBILA

Mamina robila čo mohla, snažila sa o nás čo najlepšie postarať. Bola vychovaná ako katolíčka, neustále však hľadala niečo viac. Zaujímal ju aj okultizmus, no práve v tejto krízovej situácii uverila v Pána Ježiša najprv moja teta a cez ňu aj moja maminka. Mama nás začala brávať na spoločné stretnutia veriach, ja som tam však v nedeľu chodila len z povinnosti. Cez týždeň som žila v podstate bez Boha, hoci som navonok nebola zlá dievča. Nefajčila som, nepila, neflákala sa niekde po vonku. No zároveň som sa za svoje kresťanstvo veľmi hanbila. Keďže sme bývali ďaleko od zboru, nemala som možnosť chodiť na mládež

a cez týždeň mi chýbali kamarátky. Na zhromaždení sa mi najviac páčila hudba. Zaujala ma najmä basgitarra, ktorú som si vždy pozorne všimala.

ACH, TÁ ŠKOLA...

Zázrakom som sa dostala bez prijímacích skúšok na strednú školu, no veľmi mi to nešlo. Mávala som pestré známky, v poslednom ročníku som sa veľmi bála, že nezmaturujem. Maminka sa za mňa v tom čase intenzívne modlila. Určite to zabralo, lebo na písomnej maturite som napísala najlepšiu prácu, v praktickej časti som ako jediná získala plný počet bodov a podarila sa mi aj ústna časť. Ako jediná z triedy som prospela s významaním. To bolo naozaj prekvapujúce.

MOJA MILOVANÁ BASGITARA

Od šestnástich rokov som v lete chodievala na tábory, ktoré organizovala Apoštolská cirkev. Keďže u nás v dedine sme nemali žiadne kresťanské stretnutia mládeže, tieto tábory boli pre mňa rajom. Okrem chvál ma zaujali aj vyučovania a semináre na rôzne témy pre mladých ľudí, napríklad o sebahodnote, o vzťahoch, o postoji k rodi-

čom. Práve tu som sa začala modliť za svojho budúceho manžela. Približne v tom čase som začala vo chválach aj hrať, samozrejme, na mojej obľúbenej basgitare. Vďaka spomínaným táborom a pravidelným zhromaždeniam, na ktorých som bola aj aktívne zapojená, som si v živote vybudovala určité zásady napriek tomu, že môj vzťah s Bohom stále nebol veľmi živý.

AU-PAIRKOU V ANGLICKU

Túžba naučiť sa jazyk a získať tak dobrú prácu ma po strednej škole doviedla do Anglicka. Strávila som tam 3 roky ako au-pair. Bolo to krásne obdobie, pracovala som v dobrej rodine s deťmi, ktoré si ma veľmi obľúbili. Našla som si tu aj zbor, hoci z mojej strany to stále bolo najmä nedeľné počúvanie hudby. Po čase som aj tam začala hrať na basgitare. Po návrate zo zahraničia som nastúpila na vysokú školu v odbore prekladateľstvo. Vtedy mi švagriná povedala, že budem naozaj potrebovať Pána. Toto som si veľmi zobrala za svoje. Štúdium bolo pre mňa extrémne ťažké. Okrem časovo náročných úloh sa vyskytli aj organizačné komplikácie, pre ktoré bolo treba doštudovať ďalšie

predmety. Celé štúdium bol zázrak od Pána. Tu nastala najväčšia zmena v mojom kresťanskom živote.

ODPUSTILA SOM

Keďže som zo štúdia bola zúfalá a nešťastná, pastora manželka si ma zobrala „do parády“. Po odovzdaní bakalárky som u nich strávila celý týždeň. Hneď v prvý večer som s ňou prebrala celú svoju minulosť. Odpustila som otcovi, že nás opustil, a že sa dlhé roky o nás vôbec nestaral. Súviselo s tým aj mnoho ďalších vecí. Po tomto stretnutí som bola ako vymenená. Bola som radostná, cítila som sa, akoby som ani nemala telo, iba som sa tak vznášala.

Odpustila som otcovi, že nás opustil, a že sa dlhé roky o nás vôbec nestaral.

Bola tu však ďalšia vec: roky mi pribúdali, a ja som stále nemala životného partnera. Niektorí hovorili, že sa už ani nevydám. Ja som však vedela, že Pán má pre mňa určite pripraveného toho pravého. Veď to povedali na tábore. Môj výber bol však zúžený tým, že som chcela, aby môj manžel bol znovuzrodený kresťan, starší a vyšší odo mňa (som

dosť vysoká). Okrem toho som nechcela, aby bol zďaleka a už tobôž nie, aby bol pastorm. Na jednom stretnutí k mojím trom podmienkam pribudla štvrtá: aby môj nastávajúci miloval Boha viac ako mňa. Zaznelo tam povzbudenie, aby sme sa my dievčatá nebáli Božích mužov. Okrem toho ma tu oslovila zaujímavá myšlienka: toho, kto sa mi páči, mám odovzdať Bohu na oltár na jeden rok a On rozmnoží a vráti späť viac, alebo zanechá tak. To bolo 15. marca. Keď som spoznala Tomáša, ktorý navštívil náš zbor ako kazateľ, o ničom som mu nepovedala. O niekoľko týždňov nato som cestovala s maminou do Londýna. Ako sme sedeli v letiskovej hale, zrazu po eskalátore išiel on. Úplne „náhodou“, presne na to isté lietadlo! Celou cestou sme sa rozprávali. Odvtedy sme si písali. Stále som sa však obávala myšlienky vydať sa do ďalekého mesta za kazateľa. 15. marca sa na mládežníckom stretnutí hovorilo na tému „Strach“ a na konci som vyšla na výzvu, kde sa za mňa modlili, aby som bola vyslobodená zo strachu. V ten istý večer som si v maile našla pozvanie na večeru.

ŠŤASTNE VYDATÁ

1. septembra tohto roku ma môj ocino priviedol k oltáru. Je to pre mňa úžasná skúsenosť. Uverila som Božiemu zaslúbeniu pre svoj život. Napriek tomu, že čas plynul, nehľadala som partnera medzi neveriacimi. A Boh odpovedal v pravý čas. Pomohol mi tiež prekonať obavy. Dnes pomáham Tomášovi v jeho službe v Slove života v Banskej Štiavnici. Vidíme, ako Boh mení ľudské životy a je to krásne. Tomáš sa živí ako prekladateľ, a keďže som sa naučila jazyk a vyštudovala prekladateľstvo, môžem teraz pracovať spolu s ním. Zažila som taktiež, ako sa Boh stará o naše potreby. Keď som pracovala v Anglicku, vnímala som potrebu finančne pomáhať svojej mamine, preto som toho veľa nenasporila. Ona mi vždy hovorila, že Pán mi to vráti v pravý čas. Keď som sa vydala, mali sme byť aj auto. Každý deň zažívame Božiu starostlivosť a vernosť, a preto sa nebojíme založiť si rodinu a uvažovať o svetlej budúcnosti v službe Pánovi. Som rada, že som našla Boha! On mi zase našiel manžela. Sláva Bohu.

Uzdravená po troch týždňoch v kóme po krvácaní do mozgu

Keď mala moja babička 41 rokov, zomrela na krvácanie do mozgu. Keď som ja mala 39 rokov, zistila som, že som na tom podobne. Dokončila som hodinu v katolíckej škole, kde som učila, prehodila som pár slov s učiteľkami na chodbe a chystala som sa odísť. Zrazu som však nič nepočula. Prestávala som si cítiť ruky a nohy. Bežala som k autu, chcela som byť rýchlo doma, kým sa mi zdravotný stav ešte zhorší. V aute som mala pocit, že mi hlava asi vybuchne. Nemohla som pokračovať. Zastavila som u jednej svojej priateľky, ktorej dom bol cestou. V momente, ako som zastala, som odpadla. Na viac si nepamätám. Vraj som mala krvácanie do mozgu. Keď môj manžel prišiel do nemocnice, povedali mu, že som takmer zomrela. Moja najbližšia rodina a priatelia z cirkvi a zo školy sa začali horlivo modliť za moje uzdravenie. Z kómy som sa v nemocnici prebrala až po troch týždňoch. Po rôznych testoch mi lekári oznámili dobrú správu – všetko sa vraj vracia do normálu. Táto udalosť na mne nezanechala žiadne stopy. Od toho dňa hádam ešte viac prúdila do môjho života Božia milosť s rôznymi darmi. Odvtedy som napísala 70 príbehov pre deti, 30 básní a 400-stranovú autobiografiu. Získala som ďalšie dva vysokoškolské tituly a dosiahla mnoho ďalších ocenení. Nad týmto všetkým zostáva rozum stáť, nedá sa to logicky vysvetliť. Za všetkým je Boh, ktorého zľutovania sú nové každé ráno (PJ 3:22-23).

Zdroj: www.christianity.about.com

Z hluchého sa stal známy hudobník

Sluch 14-ročného Raymonda Gregoryho značne poškodila spinálna meningitída, a to až do takej miery, že sotva počul gitaru, na ktorej hral. Aj napriek svojmu zdravotnému stavu sa stal gitaristom a veril Bohu, že ho zázračne uzdraví.

V cirkvi Harvest Christian Fellowship v Riverside v Kalifornii, do ktorej chodil on aj jeho rodina, videli, že Boh koná a uzdravuje, a verili v moc modlitby. Jeho rodičia prosili Boha o silu v ťažkých časoch. Jemu to však nestačilo. Nerád nosil načúvací strojček. Chcel, aby mu Boh pomohol nielen vyrovnať sa s chorobou, ale aby ho úplne uzdravil. Na počudovanie lekárov sa mu začal sluch vracat'. Rozhodol sa ísť za svojím snom a stať sa hudobníkom. Naučil sa hrať na basgitare, klavíri aj na bicích. Ako dvadsaťročný viedol chvály a podľa lekárov bol jeho sluch v úplnom poriadku. Momentálne pôsobí ako pastor worshipovej skupiny a každý týždeň vedie piesňami 16.000-členný cirkevný zbor.

Zdroj: www.charizmamag.com

Brat YUN z Číny v Bratislave

Konferencia KvM

BLIŽŠIE K BOHU, BLIŽŠIE K ĽUĎOM

foto: Oto Bondor

28. - 30. 9. 2012 sa uskutočnila každoročná konferencia organizovaná bratislavskou platformou Kresťania v meste. Tentoraz sa veriaci zišli v hojnom počte v Istropolise, kde od piatku do nedele prebiehal pestrý program pre dospelých i deti. Medzi pozvanými boli Dr. David Ireland z USA a brat Yun z Číny. Obaja kazatelia prišli z opačných kútov zemegule, no priniesli posolstvá v podobnom duchu: roznieť záujem o duchovné dary, nabádali kresťanov nasledovať Ježiša, pravidelne sa modliť a čítať Božie slovo. Ak máte záujem o ich kázania, dajú sa objednať na www.krestianiavmeste.sk.

Čitateľom *Vítazného života* sme chceli trochu viac priblížiť kazateľa z Číny, ktorý sa v našich končinách objaví len zriedka. Bolo pre nás veľkou poctou bližšie spoznať brata Yuna, známeho svojou knihou *Nebeský muž* (je v ponuke nášho vydavateľstva), v ktorej popisuje svoj životný príbeh, vrátane svojho zázračného uzdravenia, keď ho po tom, ako mu dozorcovia zlámali nohy, Ježiš uzdravil a nadprirodzene vyviedol z väzenia. Bratovi Yunovi sme položili niekoľko otázok v rámci spoločného obeda bratislavských pastorov a potom aj v osobnom rozhovore.

BRAT YUN, AKO JE TO U VÁS S BIBLIAMI?

Bible sú pre vás samozrejmosťou, ale u nás v Číne to tak nie je. Keď sa mi konečne podarilo získať vlastnú prvú Bibliu, tak som sa začal modliť za to, aby ju mohol mať každý kazateľ. Prajem si, aby ľudia mohli vyhoditiť nezmyselné knihy o falošných náboženstvách a materializme. Myslím si, že zahraniční misionári nám môžu pomôcť v dvoch oblastiach – s vedomosťami a s rozšírením Biblií. Naša vízia je veľmi veľká – veríme, že medzi nami povstanú kazatelia, ktorí pôjdu aj do moslimských a budhistických oblastí, aby tam zvestovali evanjelium. Spolupracujeme s viacerými zahraničnými organizáciami, ktoré nám v tom pomáhajú. Napríklad organizácia Nehemia vytlačila množstvo Biblií. Naša vláda používa všeliaké triky na to, aby zmiatla kresťanské organizácie na západe. Chce ich presvedčiť o tom, že Čína má toľko Biblií, že ich môže dokonca vyvážať aj do Ameriky. Je to však klamstvo! V Číne sú aj dnes ľudia, ktorí sú za rozširovanie Biblií väznení. Aj mňa samotného označujú za kontrarevolucionára a sektára.

AKO FUNGUJE PODZEMNÁ CIRKEV VO VEĽKOMESTÁCH?

Cirkvi nachádzajúce sa pri pobreží majú relatívne veľkú mieru slobody, ale nie je to tak všade, zvlášť cirkvi vo vnútrozemí čelia rôznym ťažkostiam. Mnoho kresťanských zborov je pod dohľadom vlády a jej zástupcovia referujú o tom, kto tam pricestoval zo zahraničia a o čom vyučoval.

ČÍM SÚ CHARAKTERISTICKÉ ZHROMAŽDENIA, NA KTORÝCH SLUŽÍŠ?

V prvom rade mi ide o to, aby všetci prítomní pochopili evanjelium a mohli sa sami stretnúť s Ježišom. Nedávam ľuďom množstvo informácií, a ani to na začiatku nie je potrebné. Ľudia potrebujú Boží dotyk a stretnutie s Kristom. Chcem, aby zo stretnutí každý odchádzal plný radosti. Na bohoslužbách okrem iného ľuďom predkladám rôzne výzvy, tak ako ma Duch Svätý vedie.

foto: Petra Rusnáková (3x)

AKÉ MÁŠ SKÚSENOSTI S DUCHOVNÝMI DARMÍ?

Mám duchovný dar odvahy, aspoň to tak o mne hovoria moji blízki priatelia, ktorí ma poznajú. Veľa ráz som napríklad vyzval tých, ktorí ma vyšetrovali kvôli viere a prikazovali mi, aby som pokľakol pred nimi, aby naopak oni pokľakli a sklonili sa pred Ježišom. Diabol má svojich ľudí, ale aj Boh má tých, ktorí sa mu odovzdali, a ktorých potom môže používať. Koniec tých, ktorí nasledujú diabla, je strašný, ale koniec tých, ktorí sú poslušní Ježišovi, je nádherný. Paradoxne som pociťoval veľkú blízkosť k Ježišovi práve vo väzení, keď som už nič nemal. Robil som si akurát starosti o svojho syna, čo s ním bude, a veľa som sa za neho modlil. Ani mi nenapadlo, že sa raz stane pastorom v Nemecku. Sláva buď za to Bohu!

AKO VIDÍŠ SITUÁCIU U NÁS A VÔBEC V EURÓPE?

Po tom, čo ma Boh zaviedol do Európy, som pochopil, že pekné kostoly a cirkevné budovy nestačia na to, aby pritiahli ľudí. Potrebujete prebudenie. Je potrebné, aby ste vyšli z uzavretosti a priniesli Krista tým ľuďom, ktorí sú chudobní, sklúčení a osamotení. Je potrebné, aby sa dialo viac zázrakov, a to najmä vonku medzi ľuďmi. Nemali by sme si vyberať, Boh chce zachrániť chudobných, aj skorumpovaných ľudí, chce jednoducho prísť do každej rodiny. Prajem vám, aby sa to stalo aj vo vašej krajine.

Otázky kládli Peter Čurík a Martin Hunčár

Výňatok z prorockého slova, ktoré priniesol DAVID IRELAND, Konferencia KvM, BRATISLAVA, 28. októbra 2012

Počujem hlas Ducha Svätého – dnes vám Pán hovorí: Zvuk prebudenia prichádza do tohto národa! Dám, aby na tento národ padal môj dážď.

Začnete vidieť vyliatia Ducha Svätého.

Spôsobím, že tento národ sa rozpáli mojim ohňom.

Budete počuť o politických vodcoch, ktorí ma spoznajú. Budete počuť o médiách, ktoré ma spoznávajú. Budete počuť o slávnych športovcoch, ktorí mi budú slúžiť.

Pripravte sa, hovorí Pán, lebo prebudenie prichádza...V tomto národe dám povstať veľkým učiteľom Biblie.

Ľudia budú prichádzať od severu, od juhu, od východu i od západu, aby počúvali Slovo Pánovo.

Ja spôsobím, že moje Slovo bude také chutné, že národ(y) po ňom zatúžia. Moje Slovo už nebude v úzadí; moje Slovo bude výraznejšej chute a lahodnejšie.

Bude to známe ako vyučovacie prebudenie, hovorí Pán.

Dnes prichádzam uzdraviť národ. Prichádzam národ oslobodiť, lámem jarmo útlaku nad týmto národom a ja tento národ vyslobodím...

Zo Slovenska vyšlem misionárov do štyroch končín zeme.

... Aj medzi mladými ľuďmi – prebudenie prepukne v univerzitných areáloch. Spôsobím, že mladí ľudia a tínedžeri budú prichádzať v húfoch do môjho domu.

...o **HOLOKAUSTE** sa učí na stredných školách...

GEORGE SANTAYANA: „KTO NEPOZNÁ HISTÓRIU, BUDE JU MUSIEŤ PREŽIŤ ZNOVA.“

Po úspešnom rozbehnutí projektu v Čechách sa slovenská pobočka ICEJ (Medzinárodné kresťanské veľvyslanectvo Jeruzalem) rozhodla odštartovať niečo podobné aj na Slovensku – vyškoliť nových lektorov, ktorí budú môcť oslovovať stredné školy po celom Slovensku na tému, ktorá je len letmo spracovaná v školských učebniciach. Ohlasy zo škôl z Čiech, kde sú o krok pred nami, napovedajú, že v horizonte niekoľkých rokov by sa mohli desaťtisíce žiakov dozvedieť fakty a príbehy, na ktoré v bežných osnovách nebol vyhradený dostatočný priestor.

Prvé praktické kroky na zrealizovanie tejto veci prebehli ešte v júli tohto roku. Dobrovoľníci z viacerých registrovaných i neregistrovaných cirkví absolvovali prednášky na odbornom seminári v Bratislave, v dome Quo Vadis. Vďaka odbornej podpore Slovenského národného múzea – Múzea židovskej kultúry (SNM-MŽK) v Bratislave, Dokumentačného strediska holokaustu (DSH) a Židovskej náboženskej obce Bratislava prežili dva veľmi intenzívne dni. Okrem expozície múzea, prehliadky synagógy, jej novej expozície, mauzólea Chatama Sófera, ale aj priestorov budúceho Múzea holokaustu v Seredi sa od pani Šikulovej dozvedeli o židovských zvykoch a mohli si vypočuť prednášky špičkových odborníkov o slovenskom holokauste pána profesora Mešťana, historikov Hlavinku a Kamenca. Zavítali medzi nich aj niekoľkí preživší, ktorí sa s nimi osobne zdieľali o hrôzach, ktoré zakúsili. Ráta sa s tým, že na niektoré prednášky na školách budú pozvaní aj oni, aby sa študenti nestretli len s faktami, ale s konkrétnym človekom, ktorého výpoveď môže na žiakov omnoho viac zapôsobiť. Ak takýto človek nebude môcť prísť, každý lektor má pripravené aspoň jedno krátke video, ktoré bolo spracované práve na tieto účely. Pod dohľadom pani Vrzgulovej z DSH sa spoločne zamýšľali nad tým, ako si pripraviť prednášku, ako zbytočne žiakov nezahltiť číslami a dátumami, ale povedať to najpodstatnejšie, dať priestor príbehom.

Druhá fáza prebehla v októbri v priestoroch SK Christiana, kde po vypracovaní prednášok získali dvanásť lektorov certifikát udelený ICEJ spolu s Múzeom židovskej kultúry. Pán Korčok si každého z nich vypočul a okrem povzbudenia ešte nabádal niektorých k doladeniu prezentácií. Veľmi dôležitou časťou bol aj príhovor Petra Šveca, predsedu ICEJ na Slovensku, ktorý odovzdal všetkým spoločné inštrukcie. Veľkou pomocou je aj manažérska práca Kamila Maljarčika z ICEJ,

ktorý pomáha tento projekt rozbehnúť a všetky aktivity koordinuje. Nakoniec sa 12 „učeníkov“ rozišlo po spoločných modlitbách do svojich miest. Ich zámerom bude koncom roka 2012 a v priebehu roka 2013 osloviť prvé školy, kde predpokladajú najväčšiu ústretovosť.

Stojí pred nami veľká výzva. Chceme povedať pravdu o časti slovenskej histórie, za ktorú nesieme spoluzodpovednosť. Pred druhou svetovou vojnou žilo na Slovensku okolo 70.000 Židov. Počas obdobia Slovenského štátu sa im niektorí snažili pomôcť, ale mlčiaca väčšina proti tomuto totalitnému režimu neprotestovala a kroky proti svojim židovským spoluobčanom schvaľovala. Aj preto Židia skončili v koncentračných táboroch a už nikdy sa domov nevrátili. A aj tí, ktorým sa podarilo prežiť, sa po návrate často stretli s nevraživosťou a rozkradnutými majetkami. Tento projekt je spätným zrkadlom do našej histórie. Modlite sa za to, aby študentov tieto prednášky oslovili. Aby to nebola len ďalšia hodina... Okrem iného je zmyslom tejto činnosti aj prevencia. Ak sa totiž nevieme vysporiadať s minulosťou, hrozí nám, že sa podobné hrôzy môžu v inej podobe znova opakovať. V dnešnej dobe moderných technológií, keď sa veľký dôraz kladie na informácie a vzdelávanie, si nezaškodí pripomenúť slová z listu jedného študenta, ktorý prežil holokaust. „Drahý učiteľ! Prežil som koncentračný tábor. Moje oči videli to, čoho svedkom nemal byť nik: plynové komory postavené študovanými inžiniermi, deti, ktoré otrávil vzdelaní fyzici, bábätká vraždené vzdelanými sestričkami, ženy a deti strieľané a spaľované absolventmi vysokých škôl a univerzít, preto som voči vzdelaniu nedôverčivý. Moja požiadavka je: pomôžte svojim žiakom stať sa ľudskými. Vaše úsilie nikdy nesmie vyprodukovať školské monštrá, zručných psychopátov, vzdelaných Eichmanov. Čítanie, písanie a aritmetika sú dôležité len vtedy, ak poslúžia našim deťom, aby boli ľudskjšími.“

Martin Hunčár

Prebudenie v Egypte

Začiatkom októbra sa v Egypte na púšti neďaleko Káhiry zišlo okolo 10.000 mladých ľudí, ktorí sa tam modlili a uctievali Pána. Na tom istom mieste sa koncom októbra na zhromaždení stretlo dokonca až 45.000 ľudí. Jerry Dykstra z Open Doors USA pre médiá povedal: „To, čo sa deje v Egypte, je naozaj úžasné. Uprostred zvyšujúceho sa prenasledovania, nepokojov a neistoty kresťania oslovujú ostatných a vrúcne sa modlia.“ Viac ako polovica ľudí tam odovzdala život Ježišovi a 8.000 z nich vyplnilo aj karty rozhodnutia s túžbou navštevovať kresťanskú cirkev.

<http://us1.campaign-archive2.com>

Bil kresťanov a teraz šíri vieru

Mohamed Ahmed vyrastal v moslimskej rodine, ktorej hlavným cieľom bolo budovať mešity a šíriť islam po celom svete. Ako líder mešity, Mohamed organizoval malé gangy, ktoré v uliciach vyhľadávali kresťanov. Napádali ich, keď išli do cirkvi, a dokonca spálili aj sedem Biblií. „Keď som spal, začul som z neba nejaký hlas,“ spomína Mohamed. „Tento hlas mi povedal, že to, čo som robil, bolo zlé.“ Mohamed si bol istý, že to bol Boží hlas. Keď o tomto sne povedal svojej matke, odmietla ho počúvať a vyhodila ho z domu. Keďže vyrastal v moslimskej rodine, bránil sa urobiť akékoľvek zmeny. Neskôr však mal ďalší sen, ale tentoraz bol Boh už nahneváný. Mohamed stále odmietal poslúchnuť. Následne veľmi ochorel. „Nemohol som jesť, chodiť ani rozprávať. Liečil som sa v rôznych nemocniciach, no nič mi nepomáhalo.“ Spomenul si na misionárov, ktorí sa mu raz snažili hovoriť o Ježišovi Kristovi. Báľ sa, že ho priatelia a príbuzní zabijú, ale aj tak ich vyhľadal. Povedali mu o Biblii a on sa rozhodol prijať Ježiša ako svojho Spasiteľa. Ešte v ten istý deň bol úplne uzdravený. S mužom, ktorého kedysi Mohamed napadol, sú dnes blízki priatelia a spoločne šíria evanjelium v celej Etiópii.

Zdroj: www.cbn.com

Čip s Bibliou – efektívny nástroj v arabskom svete

Šírenie evanjelia na Blízkom východe je dosť riskantné. Avšak čip, ktorý vyvinuli v Bible League International a Digital Bible Society, obsahuje Bibliu, a znižuje toto riziko výrazným spôsobom. Ide o malú dátovú kartu veľkosti poštovej známky, ktorá obsahuje niekoľko prekladov Biblie, audio súbory, stovky kníh a viac ako 200 hodín videa o evanjelizácii a učeníctve, a to všetko v arabčine. Táto dátová karta je naprogramovaná tak, aby na počítači ani mobilnom telefóne nezanechávala žiadne stopy. Je odpoveďou na modlitby veriacich z tohto kúta sveta. Počas letných olympijských hier v Londýne sa rozdal viac ako 12.000 kópií arabsky hovoriacim návštevníkom. Vytlačené Biblie prijímali doteraz len veľmi neochotne, ale o takýto čip bol veľký záujem.

<http://us1.campaign-archive2.com>

Všetky správy sú redakčne krátené. Spracovala Barbora Vacková

MOC MODLITBY RODIČA

NOVÁ KNIHA UŽ V PREDAJI

PREČO NECHAŤ ŽIVOT DIEŤAŤA NA NÁHODU,
KEĎ HO MÔŽETE VLOŽIŤ DO BOŽÍCH RÚK?

Autorkine knihy sa vydali v obrovských nákladoch v rôznych krajinách sveta, na Slovensku sa stali bestsellermi *Moc manželkiných modlitieb* a *Moc manželových modlitieb*. Hneď po vydaní tejto knihy sme boli zaplavení objednávkami zo všetkých kútov Slovenska. To, že táto kniha vyšla pred časom v českom jazyku a kolovala už aj po Slovensku, nijako neubralo na jej predajnosti. Modlitba je stále aktuálna a zdá sa, že aj kresťanskí rodičia na Slovensku takúto pomoc veľmi vítajú. Rozhodli sme sa uverejniť časť ešte jednej kapitoly z tejto knihy.

Stať sa modliacim rodičom

To je najlepšie, ale aj najťažšie „zamestnanie“. Môže priniesť tú najväčšiu radosť, ale spôsobiť tiež najväčšiu bolesť. Neexistuje nič podobné, čo by natoľko naplňalo a súčasne prinášalo toľko radosti. Ale nič nie je ani také namáhavé a vyčerpávajúce. Žiadna oblasť života nedá väčší pocit úspešnosti, ak ide všetko hladko. V žiadnej inej oblasti života sa nebudete cítiť väčším smoliarom, ak sa nebude dať.

RODIČOVSTVO! – Toto slovo môže vyvolať rozporuplné pocity. Svoje deti sa usilujeme vychovávať najlepšie, ako vieme. A potom, keď si už myslíme, že máme rodičovstvo pod kontrolou, zrazu zistíme, že s každým novým vývojovým obdobím, ktoré prináša ďalšie „novšie“ problémy, sa opäť nachádzame na neprebádanom teritóriu. Niekedy cezeň preplávame hladko, inokedy nás prepadne víchrica alebo prílivové vlny, potom sa cítime natoľko unavení, že by sme to najradšej vzdali... Ale mám pre vás dobrú správu. Životy našich detí nikdy nemusia byť ponechané na náhodu.

Neprechádzajme sa nervózne sem a tam, obhrýzajúc si nechty a desiac sa dvojročných lapajov či dospievajúcich tyranov. Nebojme sa vopred toho, čo so sebou prinesie ďalšie vývojové obdobie, aké nebezpečenstvo sa skrýva za nasledujúcim rohom. Nemusíme byť ani dokonalými rodičmi. Môžeme práve teraz, v tejto chvíli začať pozitívne meniť budúcnosť svojich detí. Nikdy nie je príliš skoro, ani príliš neskoro.

Nezáleží na tom, či má dieťa tri dni a je dokonalé, alebo má tridsať rokov a kvôli problémom s alkoholom sa už tretíkrát rozvádza. Naše deti potrebujú modlitby rodičov v každom období života a časom z nich budú mať veľký úžitok. Nejde o to, aby sme sa pokúsili zvládnuť všetko naraz a sami, ale aby sme sa obrátili k najskúsenejšiemu

Naše deti potrebujú modlitby rodičov v každom období života a časom z nich budú mať veľký úžitok. Nejde o to, aby sme sa pokúsili zvládnuť všetko naraz a sami, ale aby sme sa obrátili k najskúsenejšiemu „rodičovi“ všetkých čias, k nášmu nebeskému Otcovi, a prosili ho o pomoc.

„rodičovi“ všetkých čias, k nášmu nebeskému Otcovi, a prosili ho o pomoc. Bez neho, totiž, nič nezmôžeme! Potom krok za krokom začleňme do modlitby každý detail života dieťaťa. Je v tom oveľa väčšia sila, ako si väčšina ľudí dokáže predstaviť. Nepodceňujme moc rodičovskej modlitby!

Čo sa mňa týka, nezažila som dobrý príklad od rodičov, pretože ma vychovávala psychicky chorá matka a týrala ma. O tomto týraní a svojom zázračnom uzdravení z jeho dôsledkov som písala v knihe „Stormie“ (Harvest House Publishers). Opísala som v nej, ako som si vďaka narodeniu

syna Christophera, nášho prvého dieťaťa, uvedomila, že aj ja mám v sebe potenciál stať sa týrajúcim rodičom. Som presvedčená, že bez života s Pánom sme odsúdení opakovať chyby minulosti a napodobňovať to, čo sme sami odpozorovali. V slabej chvíli sa nám v mysli mihne scéna z detstva a začne sa odohrávať na javisku života ešte skôr, ako by sme si stihli uvedomiť, čo sa vlastne deje. Môže to prísť tak rýchlo, že sa necítíme byť dosť silní, aby sme sa ovládli a svojim deťom začneme hovoriť a robiť hrozné veci. Všetko to sprevádza pocit viny, ktorý v nás zapustil korienok a časom narástol natoľko, že nás ochromil. Som Bohu vďačná, že som mala dobré vedenie a pomoc, takže som bola schopná tento problém prekonať skôr, ako som mohla svojim deťom nejako ublížiť; veľa ľudí však takúto šťastie nemá.

Keďže som si bolestne uvedomovala, že som nemala žiaden pozitívny rodičovský vzor, ktorý by som mohla napodobňovať, bola som po narodení svojho prvého dieťaťa nervózna a ustráchaná. Bála som sa, že mu budem robiť to isté, čo robili mne. Prečítala som si každú dostupnú knihu o rodičovstve a navštívila som každý kresťanský seminár o výchove, aký som objavila. Snažila som sa, ako som najlepšie vedela, aby som využila všetky tieto dobré a prospešné informácie, ale to nestačilo. Sprevádzali ma nespočetné trýznivé obavy o synov sociálny, duchovný, emocionálny

a mentálny rast a zo všetkého najviac som mala strach, aby sa mu nič zlé nestalo. Únos, utopenie, zmrzačenie následkom nehody, nezahojiteľné zranenie, choroba, sexuálne zneužitie, týranie, znásilnenie, smrť, to všetko sa mi preháňalo hlavou. Akokoľvek som sa snažila nebyť precitlivenou matkou,

Raz som, modliac sa k Bohu, zvolala: „Pane, je toho na mňa priveľa. Nemôžem svojho syna strážiť každú minútu 24 hodín denne. Môžem byť vôbec niekedy pokojná?“

každý článok v novinách, časopise alebo správy v televízii, informujúce o nejakom zločine, vzbudili vo mne väčšie obavy o syna. Navyše, bývali sme v Los Angeles, meste s vysokou kriminalitou. Bolo toho viac, ako som mohla uniesť.

Raz som, modliac sa k Bohu, zvolala: „Pane, je toho na mňa priveľa. Nemôžem svojho syna strážiť každú minútu 24 hodín denne. Môžem byť vôbec niekedy pokojná?“

Pán mi počas niekoľkých nasledujúcich týždňov hovoril, aby som Christophera zverila do jeho starostlivosti. Už predtým sme s manželom, počas obradu v kostole, odovzdali nášho syna Bohu, ale Boh chcel viac ako len to. Chcel, aby sme mu Christophera odovzdávali každý deň. Neznamenalo to, že by sme sa mali vzdať rodičovskej zodpovednosti, ale skôr, aby sme spolupracovali s Pánom. On vezme na seba toto ťažké bremeno a dá nám múdrosť, silu, ochranu a schopnosť ďaleko väčšie, ako máme teraz. Našou úlohou potom bude viesť syna k poslušnosti, učiť, živiť a „zasvätiť chlapca do jeho cesty“ s vedomím, že „sa od nej neodchýli ani keď zostarne“ (pozri Pr 22:6). Mali sme sa spoliehať na Boha, že nás naučí správne vychovávať naše dieťa a on už dohliadne na to, aby bol jeho život pozhnaný.

Našou trvalou úlohou bolo zahrnúť do modlitieb každý detail synovho života. Postupne som sa naučila chápať každú obavu, strach, starosť alebo možný vývoj udalostí, ktoré mi prichádzali na myseľ, ako vnuknutie Ducha Svätého, aby som sa modlila za

tú konkrétnu vec. Keď som sa modlila za Christophera a odovzdala ho do Božích rúk, Boh oslobodil moju myseľ od konkrétnej ťarchy. To však neznamená, že som sa za niečo pomodlila iba raz a potom už nie, ale aspoň na čas padla zo mňa ťažoba. Keď sa znovu vynorila, opäť som sa za to modlila. Boh nesľúbil, že sa môjmu dieťaťu nikdy nič zlé nestane; ale modlitba uvoľnila Božiu moc, aby mohla v synovom živote pôsobiť a ja som v tom čase prežívala väčší pokoj.

Naučila som sa, že by som prostredníctvom modlitby nemala presadzovať vlastné predstavy o svojom dieťati. To vedie jedine k frustrácii a sklamaniu. Určite viete, aký druh modlitby mám na mysli, pretože k tomu máme všetci sklony: „Pane, prosím, nech sa Christopher, keď vyrastie, oženie s dcérou mojej najlepšej priateľky.“ (Jej rodičia by boli skvelí príbuzní.) Alebo: „Prosím, nech Amandu prijmu na túto školu.“ (Cítila by som sa lepšie.) Možno, že slová v zátvorkách nikdy vedome nepriznáme, ale sú tam, v pozadí našej mysle, a nenápadne nás inšpirujú k tomu, aby sme Bohu podsúvali svoju vôľu. Zistila som, že je lepšie modliť sa takto: „Pane, ukáž mi, ako sa mám za toto dieťa modliť. Pomôž mi vychovávať ho podľa tvojej vôle.“

Kým sa o štyri a pol roka po Christopherovi narodila naša dcéra Amanda, Boh ma naučil, čo znamená ísť v modlitbe do hĺbky a vrúcne sa prihovárať za život svojho dieťaťa. Počas nasledujúcich dvanástich rokov Boh odpovedal na moje modlitby úžasnými spôsobmi a dnes vidím ich plody.

Spolu s manželom vidíme, ako Pán drží svoje ruky nad životmi našich detí, a ony si to uvedomujú a rady priznávajú. Pretože ak sa rodič modlí, do života dieťaťa preniká Božia moc.

Čo je modlitba a ako funguje?

Modlitba je oveľa viac ako iba predkladanie našich túžob Bohu, ktorý ako keby bol dobrým deduškom, sediacim na obláčiku. Modlitba je poznávanie a prežívanie Božej prítomnosti a pozývanie Boha do našich životov

a životných okolností. Je to vyhľadávanie Božej blízkosti a uvoľňovanie Božej moci na prekonávanie problémov.

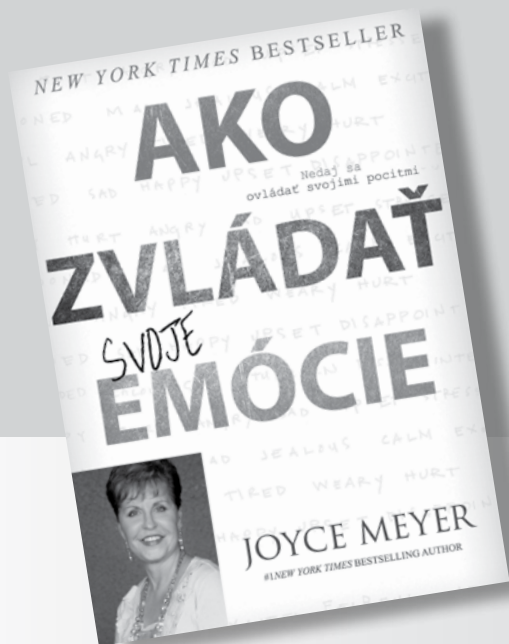
Písmo hovorí: „Amen vám hovorím: Všetko, čo by ste zviazali na zemi, bude zviazané aj na nebi; a všetko, čo by ste rozviazali na zemi, bude rozviazané aj na nebi. (...)“ (Mat 18:18, Roh. pr.). Boh nám tu na zemi, dáva moc. Ak ju využívame, pridá k nej aj silu. Pretože je to Božia sila, nie naša, stávame sa nádobou, ktorou sila preteká. Počas modlitby prenášame túto silu do všetkého, za čo sa modlíme, a Božej moci dovoľujeme, aby sa prejavila v našej slabosti. Pokorne sa skláňame pred Pánom a vyznávame: „Potrebujem tvoju prítomnosť a silu, Pane. Bez teba nič nedokážem!“ Keď sa nemodlíme, ako keby sme hovorili, že nič – okrem seba – nepotrebujeme.

Modlitba v Ježišovom mene je tým správnym kľúčom k uvoľneniu Božej moci. Ježiš povedal: „Za čokoľvek by ste prosili Otca v mojom mene, dá vám“ (Ján 16:23, Kat. pr.). Modlitba v Ježišovom mene dáva právomoc nad nepriateľom a dokazuje, že veríme, že Boh vykoná to, čo sľubuje jeho slovo.

Spolu s manželom vidíme, ako Pán drží svoje ruky nad životmi našich detí, a ony si to uvedomujú a rady priznávajú. Pretože ak sa rodič modlí, do života dieťaťa preniká Božia moc.

Pán pozná naše myšlienky a potreby, ale odpovedá na modlitby. Dáva nám totiž vždy a vo všetkom možnosť voľby – vrátane toho, či mu budeme dôverovať a modliť sa v Ježišovom mene.

Modlitba neovplyvňuje iba nás samotných, ale nás presahuje a dotýka sa všetkých, za ktorých sa modlíme. Ak sa modlíme za svoje deti, prosíme ho, nech sa stane súčasťou ich života a mocne koná v ich prospech. Vždy nedostaneme okamžitú odpoveď. Niekedy to trvá dni, týždne, mesiace alebo aj roky, ale naše modlitby sa nestarali. Keď sa modlíme, vždy sa niečo deje, či to pozorujeme, alebo nie. Písmo hovorí: „Veľa zmôže naliehavá modlitba spravodlivého“ (Jak 5:16, Kat. pr.). Nič z toho, čo sa má stať v životoch nás či našich detí, sa nemôže udiť bez Božej prítomnosti a moci.

AKO ZVLÁDAŤ SVOJE EMÓCIE spája biblickú múdrosť s najnovšími výskumami v oblasti psychológie a venuje sa:

- štyrom osobnostným typom a ich vplyvu na celkový životný postoj,
- vplyvu stresu na fyzické a emocionálne zdravie,
- sile spomienok,
- vplyvu slov na pocity,
- pocitom, ako sú hnev a smútok,
- strachu,
- pocitu viny a ľútosti,
- zmene životného postoja z reaktívneho na proaktívny,
- blahodarným účinkom pocitu šťastia.

JOYCE MEYER patrí k popredným celosvetovo uznávaným kresťanským autorom. Napísala viac než osemdesiat kníh a brožúr, z ktorých mnohé sa stali bestsellermi. Do slovenského jazyka boli preložené: *Bojisko v mysli*, *Sila myšlienok*, *Revolúcia lásky* a *Kráša miesto popola*. Jej rozhlasové a televízne vysielanie *Enjoying Everyday Life* si získalo milióny poslucháčov a divákov po celom svete. S manželom Davom majú štyri dospelé deti a žijú v St. Louis v štáte Missouri.

SKLAMANÝ? CHOP SA DRUHEJ ŠANCE!

Sklamanie sa dostavuje vtedy, keď naše plány zmarí niečo, čo nedokážeme ovplyvniť. Sklamať náš môžu neprijemné okolnosti alebo ľudia. Môžeme byť sklamaní aj z Boha, a to vtedy, keď neurobí niečo, čo od neho očakávame. Sú aj také chvíle, keď sklameme samých seba. Nikto z nás nedosiahne všetko, po čom túži, preto sa potrebujeme naučiť správne reagovať na sklamania.

Keď zažijeme sklamanie, najprv sa cítime „pod psa“ a potom vzbĺkne hnevom. Po istom čase, keď všetkým naokolo dostatočne ukážeme svoj hnev, znovu pokračujeme v negatívnych pocitoch, ako je sklamanie či depresia. Najbližšie, keď zažiješ sklamanie, zameraj sa na svoje pocity – nie kvôli tomu, aby si ich roznecoval, ale ovládol. Počiatočné pocity sklamania sú v poriadku. Dôležité však je, ako ich spracujeme.

Naučila som sa, že ak je Boh na mojej strane, vždy, keď zažijem sklamanie, dostanem druhú šancu. Podobne to je s termínom u zubára. Ak ho lekár z ne-

jakého dôvodu odvolá, dohodnem si iný. Viera, že Pán Boh má pre nás dobrý plán a riadi naše kroky, zabráni tomu, aby sklamanie prerástlo do zúfalstva.

„Človek v srdci zvažuje svoju cestu, no Hospodin jeho kroky usmerňuje“ (Pr 16:9, Ekum. pr.).

„Kroky muža vedie Hospodin, ako môže človek svojej ceste rozumieť?“ (Pr 20:24, Ekum. pr.).

Tieto dva citáty ma mnohokrát upokojili, keď som sa niekam ponáhľala a uviazla v zápche na diaľnici. Najprv som sa cítila sklúčená, potom som sa rozčúlila, ale nakoniec som si povedala: „Pán riadi moje kroky, preto sa upokojím a ďakujem mu, že som práve tam, kde ma chce mať.“ Pripomenula som si tiež, že Boh ma týmto zdržaním možno chráni pred nehodou, ktorá by ma mohla postretnúť na ceste. Dôvera v Boha je úžasná, pretože upokojuje rozbušené pocity, keď veci nejdú podľa našich predstáv.

Ako reaguješ, keď zažiješ sklamanie? Ako dlho ti trvá, kým ho prijmeš a začneš odznova? Konáš podľa Božieho slova a dôveruješ Ježišovi, alebo sa necháš ovládať pocitmi?

Ak si na tieto otázky neodpovieme úprimne, nikdy nespoznáme sami seba.

Nezabudni, že iba pravda ťa môže vyslobodiť (pozri Ján 8:32).

Ak sa chceš ubrániť sklamaniu z Boha, úplne mu dôveruj! Uver, že jeho plán je lepší než tvoj. Nemôžeš sa predsa hnevať na niekoho, komu veríš, že chce pre teba to najlepšie. Keď sa rozčúliš, najradšej by si to dal niekomu pocítiť; je však zlé vybrať si za cieľ Pána Boha. On jediný ti môže pomôcť a poskytnúť útechu, preto lepšie je utiekať sa k nemu, než od neho utekať.

SKLAMAL SOM SÁM SEBA

Ak sa nám nedarí splniť očakávania, ktoré si kladieme, ľahko sa môže stať, že sa nahneváme sami na seba. U niektorých ľudí má takýto hnev hlboké korene a pretrváva dlhý čas. Mať nereálne očakávania je problematické najmä pre perfekcionistov: chcú byť dokonalí, ale kým žijú v tele, nepodari sa im to. Vďaka Bohu môžeme duchovne rásť; povzbudzujem ťa, aby si sa tešil aj z najmenšieho víťazstva, ktoré sa ti podarí vybojovať, a nehneval sa na seba. Uvedom si, že Boh ťa bezpodmienečne miluje a mení ťa krôčik po krôčiku.

Buď k sebe milosrdný a daj si druhú šancu. Teš sa z pokroku, ktorý si už dosiahol a netráp sa tým, že máš pred sebou ešte dlhú cestu.

Každý z času na čas sklame sám seba. Pred niekoľkými rokmi som sa v jednom vzťahu zachovala veľmi zle a dodnes ma to mrzí. Spolupracovala som so ženou, ktorá mala úplne odlišnú povahu ako ja. Po niekoľkých rokoch úsilia vychádzať spolu som pochopila, že musím urobiť zmenu. Stále som to odkladala, lebo som sa jej nechcela dotknúť. Čím dlhšie som čakala, tým viac mi jej slabosti liezli na nervy a verím, že aj tie moje vytáčali ju. Cítila som sa ako v pasci: reagovala som veľmi impulzívne, nie tak, ako som mala.

Namýšľala som si, že dôvod môjho otáľania bol šľachetný: nechcela som jej ublížiť. Nech už bol môj motív akýkoľvek, neposlúchla som vedenie Ducha Svätého, čo sa vždy skončí zle. Našu spoluprácu sme neukončili v dobrom a viem, že sme to obe ľutovali. Veľmi som sa snažila dať veci do poriadku, ale bola to jedna zo situácií, ktoré sa jednoducho nedajú napraviť.

Trvalo mi dosť dlho, kým som dokázala prijať Božie odpustenie a poučiť sa z tejto chyby. Nie je na mieste hnevať sa na seba za to, čo si urobil. Si zo seba sklamaný? Ak áno, práve teraz máš príležitosť dať si druhú šancu. Je načase prestať žiť na základe pocitov.

NAUČ SA ČAKAŤ

„A vytrvalosť nech je završená skutkami, aby ste boli dokonalí, bezúhonní a bez akéhokoľvek nedostatku“ (Jak 1:4, Ekum. pr.).

Ak si sa ešte nenaučil trpezlivosti, tak čakanie v tebe vyvoláva tie najhoršie reakcie. Bol to aj môj prípad dovtedy, kým som si neuvedomila, že prehnané reakcie veci neurýchlia. Podľa *Vineovho gréckeho slovníka* je trpezlivosť ovocím Ducha a rastie iba vtedy, keď sme vystavení skúškam. Všetci túžime byť trpezliví, ale nechce sa nám učiť takými byť, pretože to znamená správať sa zdržanlivo aj vtedy, keď nedostávame to, čo by sme chceli.

Niektorí ľudia sú prirodzene trpez-

livejší než iní, ale zistila som, že aj tí najtrpezlivejší majú oblasti, v ktorých sú citlivejší než ostatní. Ako si už asi pochopil, Dave je veľmi trpezlivý a čakanie mu vôbec neprekáža. Keď trčí v zápche na diaľnici, nevyvedie ho to z miery, iba ak by kvôli tomu mal meškať na golf. Občas mu dochádza trpezlivosť s vodičmi, ktorí za volantom robia chyby, akých by sa on – aspoň podľa jeho slov – nikdy nedopustil. Pre mňa bolo kedysi čakanie veľkým problémom. Všimla som si však, že Boh ma ustavične stavil do situácií, v ktorých som nemala inú možnosť, len čakať. Chcel, aby som sa naučila trpezlivosti.

Táto vlastnosť je nesmierne dôležitá pre tých, ktorí sa chcú tešiť zo života a tak osláviť Boha. Ak niekto nie je trpezlivý, situácie, v ktorých sa ocitne, ho prinúti reagovať impulzívne. Nabudúce, keď budeš musieť na niekoho alebo niečo čakať, skús sa so sebou porozprávať: *Čakanie neurýchlim tým, že sa budem hnevať. Pokúsím sa vychutnať si tento čas.*

Trpezlivosť je ako sval – používaním spevnie. Cvičenie je náročné a niekedy spôsobuje bolesť, ale viem, že je užitočné. Rovnako je to aj s rozvíjaním trpezlivosti.

Vieš čakať? Ako sa správaš, keď pracuješ s niekým, kto je veľmi pomalý? Ako ťa ovplyvňuje čakanie v dopravnej zápche? Ako sa zachováš, keď ti niekto vezme parkovacie miesto, na ktoré si čakal? Čím viac po niečom túžime, tým sme sklamanejší, ak to nedosiahneme. Nesprávajme sa detinsky. Zdravý rozum hovorí, že je hlúpe rozčúliť sa kvôli parkovaciemu miestu, či inej banalite. Ako zvládaš pocity, keď veci nejdú podľa tvojich predstáv? Verím, že úprimné odpovede na podobné otázky pomôžu napredovať na ceste zvládania pocitov.

AKO VYCHÁDZAŤ SO ZLOŽITÝMI POVAHAMI

Ako reaguješ na drzých ľuďoch? S láskou, ako nás učí Božie slovo, alebo sa im prispôbiš a začneš sa správať rovnako hrubo? Nikto nemá rád provokujúcich

ľuďoch. Jedna z definícií opisuje drzosť ako príkre a neprijemne energické vystupovanie. Vidíme, že svet je plný takýchto ľudí, a to práve kvôli stresu, v ktorom žijú.

Keď sa predavačka ku mne správa nevrlo, okamžite to vo mne začne vriieť. Potom si rýchlo uvedomím, že možno má problémy a nekontroluje sa. Samej sa mi veľakrát stalo, že ľudia sa ma pýtali, prečo sa správam tak nevľúdne; pričom ja som si toho vôbec nebola vedomá. Tlak, ktorý som cítila, som „ventilovala“ tvrdým tónom. To, samozrejme, neospravedlňovalo moje správanie, ale bol to koreň problému.

Som vďačná za to, že poznám Božie slovo a žijem s Pánom, ktorý je mojou silou a útechou. Chceme, aby moje správanie vždy bolo svedectvom o Kristovi, aby sa nikdy nemusel za mňa hanbiť. To si vyžaduje spoluprácu s Duchom Svätým.

Pán Ježiš povedal, že ak sa správame láskavo k tým, ktorí sú ku nám milí, nerobíme nič výnimočné. Ak sme však láskavi k niekomu, koho považujeme za svojho nepriateľa, vtedy konáme dobre (pozri Luk 6:32-35).

Táto oblasť je rozsiahla a zahŕňa situácie, s ktorými sa stretávame na dennom poriadku. Všetci ľudia, s ktorými prichádzame do styku, nie sú príjemní. Ako sa k nim budeme správať? Budeme konať, ako učí Božie slovo a milovať ich, pretože to Boh od nás chce? Alebo sa necháme uniesť pocitmi a zachováme sa ešte horšie ako oni? Rozhodni sa, že nikdy nedovoľíš, aby ti drzý človek pokazil deň. Nenechaj sa vyvieť z miery niekým, koho už možno nikdy nestretnieš.

Ak si v situácii, ktorá si vyžaduje každodenný kontakt s človekom, s ktorým sa ťažko vychádza, radím ti, modli sa za neho a nereaguj na základe pocitov. Naše modlitby vytvárajú priestor pre Boží zásah. Niekedy, keď sa modlíme, Boh nás vedie k tomu, aby sme sa s tým človekom otvorene a v láske porozprávali.

Rozhodnutie: Dokážem trpezlivo čakať na to, po čom túžim, a dôverujem Pánu Bohu, že mi to dá v pravý čas.

NOVÉ PRIESTORY SLOVA ŽIVOTA V BRATISLAVE

Návšteva misionára Christiana ÅKERHIELMA

Od decembra 2012 nájdete Slovo života v Bratislave už na Tomášikovej 30! Náš dlhoročný sen sa stal konečne realitou, keď sme pre naše kresťanské centrum našli vhodné priestory vo výbornej lokalite Bratislavy, na Tomášikovej ulici. Prestahovali sme tam naše vydavateľstvo, predajňu kníh (otvorenú aj počas týždňa), priestory pre deti a mládež, máme tam hlavnú sálu na bohoslužby, ktorá dokáže pojať do tristo ľudí a krásnu „kafetériu“, kde môžeme konečne posediť s priateľmi, rodinou či pozvanými hosťami. Bonusom je aj veľká miestnosť pre mamičky s deťmi, do ktorej prenášame dianie na pódiu obrazom aj zvukom. Naším cieľom je ponúknuť v budúcnosti on-line vysielanie, „streaming“, aby v nedeľu ráno mohli byť s nami aj tí, ktorí nemohli docestovať na bohoslužbu. Veríme, že to bude pre mnohých z vás požehnaním, bližšie informácie o streamingu budú dostupné na našej stránke www.slovozivota.sk.

V nedeľu 25.11. 2012 sme pozvali vzácného hosťa, vedúceho misijného oddelenia z Uppsaly Christiana Åkerhielma, aby sme mohli nové priestory (celkovo okolo 700 m²) zasvätiť Pánovi. Spolu s desiatkami hostí aj z iných miest a našich misijných skupín sme prežili nádhernú nedeľu. Naše priestory prešli naozaj zaťažkavou skúškou, no všetko fungovalo výborne. Keď sme sa pýtali nášho hosťa, pastora Christiana, ako to bolo v Uppsale, keď rekonštruovali svoju budovu, s úsmevom poznamenal, že keď konečne ľudia v nedeľu ráno vchádzali do nových priestorov jednými dverami, maliari si balili náradie a vychádzali druhými. My sme na to odpovedali, že sme to zvládli lepšie, lebo naši maliari odchádzali už v sobotu v noci :). Chceme sa aj touto cestou poďakovať všetkým ľuďom z nášho zboru za ohromné nasadenie a pomoc pri rekonštrukcii a zariaďovaní budovy, odvieďli ste skvelú prácu! Počas tých dvoch mesiacov sme s úžasom zisťovali, koľko je v našom strede šikovných a zručných ľudí; cirkev Božia je nádherné miesto. Nedokonalé, ale Božie. Aj v túto slávnostnú nedeľu sme počuli zo Skutkov apoštolov, ako Pán Ježiš zastavil Saula prenasledujúceho cirkev slovami: „Saul, Saul, prečo ma prenasleduješ?“ Saul však neubližoval Kristovi, iba jeho nasledovníkom; no Ježiš sa tak veľmi stotožňuje so svojím ľudom, že to zobral osobne. Ak Saul trýznil a mučil veriacich, prenasledoval tým samotného Ježiša. Nevie, aký je tvoj pohľad na cirkev, ale pamätaj na to, že Ježiš sa nás nehanbí nazývať svojimi bratmi. Sme jeho rodina. Ak chceš

byť na jeho strane, je tiež dôležité, aby si si zamiloval jeho ľud, tých, ktorých vykúpil svojou krvou.

Po slávnostnej bohoslužbe sme ešte usporiadali stretnutie pre kazateľov a misijných vedúcich a tesne pred odletom nášho hosťa sme s ním urobili rozhovor. Zachytávame v ňom jeho čerstvé dojmy z návštevy Bratislavy, ale aj pohľad na misijné polia či vývoj v hnutí Slova života.

AKO SA TI PÁČILI NOVÉ PRIESTORY SLOVA ŽIVOTA V BRATISLAVE?

Nevedel som, čo mám očakávať, ale zostal som príjemne prekvapený, bolo to nádherné, dobre osvetlené. Gratulujem! Podarilo sa vám to urobiť na kvalitnej úrovni, kafetéria je veľmi krásna, ľudia sa tu môžu bez náhlenia porozprávať aj po bohoslužbe.

NIEKTORÍ TVRDIA, ŽE BUDOVY NIE SÚ DÔLEŽITÉ...

To ale, samozrejme, nie je pravda. Chrám, ktorý si Židia postavili, bol krásny, dokonca aj stánok za Mojžiša bol pekný aspoň zvnútra. Obsah je najdôležitejší, ale nemôžeme zanedbať ani formu.

AKO TO BOLO, KEĎ STE STAVALI SVOJU BUDOVU V UPPSALE?

V roku 1986 sme začali klásť základy a už o rok nato sme budovu zasväcovali Bohu. Potom sme ju však ešte ďalšie dva

roky dorábali. Koncom deväťdesiatych rokov prebehla ďalšia rekonštrukcia, lebo sme budovu rozširovali o veľké balkóny, ktoré pojmu ešte 1500 hostí a obnovovali sme pódium s krásnou stenou z bieleho mramoru z Jeruzalema. Ale medzičasom si aj mnoho ďalších zborov v sieti zborov Slova života postavilo vlastné budovy. Nedávno som sa zúčastnil zhromaždenia, kde sa robili veľké zbierky na nové budovy, ktoré budú stáť v Tadžikistane a Turkménsku, v krajinách, kde nie je ľahké preraziť s evanjeliom. Jedna je už hotová a ďalšia sa stavia. V Arménsku práve dokončujú budovu pre tri a pol tisíc ľudí a v Donecku pre dva a pol tisíc ľudí. Vlastné priestory pomôžu ľuďom, aby sa cítili viac doma a neboli takí roztratení ako Izraeliti na púšti...

MNOHÉ ROKY SI SLUŽIL AKO MISIONÁR. PRIBLIŽ NÁM TÚTO SLUŽBU ZO SVOJICH OSOBNÝCH SKÚSENOSTÍ.

Spolu s rodinou sme žili sedem rokov v Rusku, počas ktorých sme sa sťahovali do rôznych miest, ale najviac času, asi tri roky, sme strávili v Moskve. Máme na to veľmi krásne spomienky. Najdôležitejšie vždy bolo vybudovať si dobré vzťahy. Aj dnes, napriek tomu, že bývam v Uppsale, ako misijný vedúci veľa cestujem po celom svete. V ostatných rokoch sa pre našu službu otvára Čína a v Indii nám rastú biblické školy viac než doteraz. Vo Vietname máme v biblickej škole tento

Niektorí charizmatici sú alergickí na slovo organizovať. Zdá sa im, že organizovanie uhaša ducha, ale pravdou je aj to, že ak neplánuješ, tak máš iba chaos.

rok až 220 študentov a mnoho novo založených zborov, hoci sme v tejto krajine pred desiatimi rokmi ani len nepôsobili. Podobne sa rozrastá aj naša humanitárna pomoc. Evanjelium, ktoré kážeme, nie je švédskou špecialitou, ale niečo, čo funguje v každej krajine a kultúre.

Okrem toho prebieha spolupráca zborov v hnutí Slova života (Word of Life International), pracuje sa na rôznych dokumentoch, ktoré pojednávajú napríklad o koordinácii misie, o rôznych etických záležitostiach a spoločných hodnotách. Všetko sa to začalo na kongrese na jar tohto roku v Efeze. Naplno sa zachováva osobitosť jednotlivých zborov, no v určitých oblastiach hľadáme spoločné rysy a stratégie.

NA STRETNUTÍ PRE VEDÚCICH SI PREDOSTREL ZAUJÍMAVÚ MYŠLIENKU O PREBUDENÍ A JEHO VÝVOJI. MOHOL BY SI SA S TÝM PODELIŤ AJ S NAŠIMI ČITATEĽMI?

Je to podobné, ako keď sa do niekoho zamiluješ. Všetko ostatné pre teba stráca význam, akoby si stratil hlavu. Svojím spôsobom je to normálne :). Je to dramatický začiatok plný vášni, snov a očakávania od budúcnosti. Potom sa zoberiete, máte deti a čím viac ich máte, tým viac zodpovednosti vám pribúda. Prespávať v aute, ako kedysi istý môj známy, alebo žiť životným štýlom „hippísaka“, „môžu“ len slobodní. Keď však nájdú životného partnera a vstúpia do manželstva, musia sa usadiť a začať si plniť nové povinnosti. Musia deťom

zabezpečiť detskú izbu, dohliadať na ich školské povinnosti, stravu a podobne. Je to oveľa náročnejšie, než predtým a možno ťa to začne unavovať. Vtedy je ľahké uniknúť v spomienkach do minulosti a premýšľať o tom, aké to bolo kedyś krásne a pozastavovať sa nad tým, kde sa to všetko stratilo. Namiesto toho si treba uvedomiť, že sme jednoducho prišli do iného štádia. Nepopieram, že do manželstva treba prikladať nový oheň lásky a som plne presvedčený, že môže dobre fungovať aj po mnohých rokoch. Snažím sa iba poukázať na túto paralelu, že podobne to môže fungovať aj v živote cirkvi. Po niekoľkých rokoch to už možno nie je také romantické ako na začiatku, namiesto toho máš viac zodpovednosti a musíš oveľa viac plánovať. Môžeš sa vždy ohliadnuť naspäť a nostalgicky si zaspomínať na staré dobré časy prebudenia, no otázkou je, či to bolo naozaj lepšie. Iste, mohlo tam byť

o niečo viac emócií a vášne – to všetko bolo od Boha, ale nemali sme ešte „toľko detí“, nemali sme toľko zodpovednosti. Dnes, keď sa rozrástla služba v domácom zbere i na misii, koordinujeme skupiny, máme evanjelizácie, vydavateľstvo a množstvo iného, odrazu sa veci musia lepšie zorganizovať. Niektorí charizmatici sú priam alergickí na slovo organizovať. Zdá sa im, že organizovanie uháša ducha, ale pravdou je aj to, že ak neplánuješ, tak máš iba chaos.

TREBA SI TIEŽ UVEDOMIŤ, ŽE NA ZAČIATKU KAŽDÉHO DIELA JE OVEĽA MENEJ ĽUDÍ, TAKŽE JE TO NEPOROVNATEĽNÉ.

Áno, ak chceme byť zrelými a dospelými, potrebujeme si takéto skutočnosti uvedomovať, nepoľavovať v úsilí a snažiť sa čo najlepšie postarať o ovocie. Príkladom môže byť aj vývoj v Moskve, kde som začínal ako misionár. Na začiatku sme boli v byte, potom v rôznych prenájdoch a boli to vzrušujúce časy nových začiatkov. No dnes, v novej cirkevnej budove Slova života v Moskve, prebieha počas víkendu

až trinásť zhromaždení, aby sa dokázali postarať o rôzne vekové a národnostné skupiny. Ak sa na to pozrieme z globálnej perspektívy, tak v tomto období privádzame ku Kristovi viac ľudí ako kedysi, zakladáme viac zborov a máme väčší vplyv na spoločnosť. Preto sa neohliadam za seba s akousi nostalgiou, ale pozerám sa s radosťou dopredu.

AKO BY SI STRUČNE DEFINOVAL VÝVOJ SLOVA ŽIVOTA?

Osemdesiate roky zvykneme označovať ako dekádu viery, keď sme prijali od Pána poverenie vybaviť Boží ľud slovami viery, ukázať mu duchovné zbrane, ktoré má, naučiť veriacich, ako ich používať, a poslať ich do víťazného boja. Deväťdesiate roky boli pre nás roky misie. Povstalo mnoho nových zborov, ktoré sme začali budovať. V tomto štádiu je dôležité, aby sme sa neuzavreli, nemysleli sme si, že sme nejaká „elita“. Každé prebudenie v zásade reaguje na určitý nedostatok v tele Kristovom a keď ho nájdeš, tak si z toho veľmi šťastný a zdá sa ti, že si hádam jediný, kto ho má. A je

pomerne ľahké si domýšľať, že ak druhí nemajú to, čo máme my, niečo s nimi určite nie je v poriadku. Pri takomto postoji však hrozí izolácia až sektárstvo. Namiesto toho sa treba otvoriť aj pre druhých, ponúknuť im to, čo máme od Boha

Evanjelium, ktoré kážeme, nie je švédskou špecialitou, ale niečo, čo funguje v každej krajine a kultúre.

a zaujímať sa aj o to, čo od Pána prijali oni a čím nás môžu obohatiť. Toto bol aj náš vývoj po roku 2000. V dlhodobom horizonte je to určite správne rozhodnutie. Neznamená to, že tým majú zbory stratiť svoju identitu. Je to podobné ako so susedmi. Je dobré ich spoznať bližšie, aby si sa pre nich mohol stať ešte väčším požehnaním.

Otázky kládol Peter Čurík

VALDENSKÍ (12. STOROČIE)

Ako sme si povedali v minulom čísle, začiatkom druhého tisícročia nachádzame cirkev, ktorá sa zaoberá najmä filozofickým zdôvodňovaním a vysvetľovaním teológie. Na druhej strane hlad po skutočne živej viere dal zrod novým **reformným hnutiam**. V 12. storočí boli takýmto významným hnutím tzv. *valdenskí*.

V alpských údoliach Piemontu sa vraj zachovali ešte od nerónovského prenasledovania zbory veriacich, ktorí boli rôzne nazývaní, ale medzi sebou sa nazývali jednoducho „bratia“. Podľa inkvizítora Reineria sa ich pôvod datuje od čias pápeža Silvestra (314 – 336), podľa iných ešte od čias apoštolov – sotva vraj jestvuje krajina, kde by sa táto heréza nevyskytovala. Dodržujú všetky články vierovyznania, len sa rúhajú rímskej cirkvi. Títo „bratia“ vraj v odlúčenosti svojich vrchov ostali **nedotknutí vývojom rímskej cirkvi**. Správali sa podľa Písma.

Iní považujú za ich zakladateľa biskupa *Claudia z Turína*, ktorý pôsobil v časoch Ľudovíta Zbožného (814–840). Ten vo svojom komentári k listu Galatským jasne učí **ospravedlnenie z viery** a poukazuje, že cirkev sa od tohto učenia odvrátila.

Valdenským dal meno **Peter Valdés (Waldo)**. Bol to pôvodne bohatý lyonský obchodník a zrejme patrili ku kupeckej triede, ktorá sa práve v 12. storočí začala domáhať slobôd. V r. 1175 alebo 1176 sa však obrátil, podľa istých zdrojov pri počúvaní minstrela, ktorý spieval príbeh sv. Alexia so stredovekou oslavou chudoby. Následne sa vzdal svojho bohatstva a začal kázať evanjelium. Kronikár píše, že keď Valdés dal svojej manželke na výber medzi svojim hnutel'ným a nehnuteľným majetkom, rozhodla sa pre jeho statky a vodu, lesy a lúky, domy a vinice, pece a mlyny. Valdésovi ostali peniaze, ktoré potom rozdal. Pre Valdésa bola dôveryhodnosť evanjelia nerozlučne spätá s chudobou, s čím by sme zrejme nesúhlasili, treba to však vidieť ako protest proti bohatstvu a materializmu oficiálnej cirkvi tej doby. Valdés si dal **preložiť časti Biblie**

do ľudovej reči a na ich základe začal so svojimi prívržencami misijnú činnosť.

Ich odvaha viedla k predvolaniu Valdésa s nasledovníkmi r. 1179 na Tretí lateránsky koncil rovno pred pápeža.

Peter Waldo

Anglický mních Walter Map, prítomný na koncile, opísal Valdésa a jeho druhov pohrdavo, ako „ľudí hlúpych a nevzdelaných“, ktorým ku kazateľskej činnosti chýbajú všetky predpoklady. Valdés ale dosiahol v nasledujúcom roku aspoň podmienené schválenie a začal **kázať**.

Roku 1180 bol Valdés predvolaný na vypočutie pred lyonským arcibiskupom a pápežským legátom. Títo mu šikovne vložili do úst vierovyznanie, ktoré mu povoľovalo chudobu, ale nedávalo mu povolenie kázať evanjelium.

Roku 1184 Valdés a jeho nasledovníci s konečnou platnosťou **odmietli zákaz kázania** a vykladania Písma. Na koncile vo Verone boli preto **exkomunikovaní** a vyhlásení za nepriateľov kresťanstva, pretože si vraj neoprávnene prisvojili právo kázať (pápež Lucius III., 1181–1185). Valdés na to odpovedal podľa vzoru apoštola Petra: „*Lepšie je poslúchať Boha ako ľudí*“ a úprimne sa čudoval, „*prečo sa biskupi neradujú, keď predsa kážeme Krista?*“

Po exkomunikácii odišli z Lyonu hlavne na francúzsky juh. V tom čase bolo prenasledované iné hnutie, tzv. *albigenci*, a popri nich boli vyvráždení aj mnohí valdenskí. Práve **prenasledovanie** ich neskôr prinútilo zorganizovať sa ako cirkev s biskupmi, kňazmi a diakonmi.

Bernard z Fontcaude, správca premonštrátskeho opátstva, si tesne po r. 1190 všima hlavne to, že radikálne odmietli poslušnosť organizovanej cirkvi a privlastnili si právo kázať Krista. Učenie cirkvi zúžili len na to, čo Písmo vyslovene prikazuje.

V 13. a 14. storočí prenikli do nemeckých, českých, poľských a uhorských krajín. Ich kazatelia boli akýmisi cestujúcimi učiteľmi. Pomocou rozvetvenej siete utajených útulkov pravidelne navštevovali „priateľov“ či „známych“, ktorí si z generácie na generáciu v rodinách a rodoch verne odovzdávali valdénske zásady. Zároveň hnutie časom získalo určitý charakter tajného spolku. Po čase sa mnohí valdenskí navonok prispôbovali životu v cirkevných farnostiach.

Inkvizítor Bernardo Gui okolo r. 1320 zaznačil ich **učenie**. Zdôrazňuje, že odmietajú cirkevnú autoritu, inak vykladajú sviatosti, ktoré môžu vysluhovať muži aj ženy. Večeru Pánovu prijímajú obvyčajne raz do roka. Katolícke sviatky, pôsty a modlitby odmietajú ako nezaložené na Novej zmluve. Bernardovi Gui sa fakt, že kňazi nie sú oficiálne ordinovaní, zdá závažnejší, ako to, že kážu v ľudovej reči. Všima si, že odmietajú prisahu a popierajú učenie o očistci, ako aj modlitby za mŕtvych.

Valdenskí **sa rozšírili** po celej Európe – v Španielsku, Itálii, Nemecku a Čechách, no najsilnejší boli v strednej a východnej Európe. V roku 1488 bola v Dauphiné proti nim vedená križiacka výprava. V strednej Európe neskôr ovplyvnili vývoj reformácie a pridali sa k hlavnému prúdu reformácie.

Zdroje:

Pavel Hanes: *Dejiny kresťanstva*
Wikipédia – Slobodná encyklopédia

Evanjelizačný partner

Podporte misijných pracovníkov, misijné výjazdy či vydávanie evanjelizačných materiálov a zapojte sa do žatvy posledných čias!

Kto je evanjelizačným partnerom?

- ◆ modlí sa za obrátenie ľudí na Slovensku a za evanjelizácie, ktoré usporiadame
- ◆ pravidelne, napríklad mesačne, prispieva sumou, ktorú si sám zvolí (5 €, 10 €, 20 € alebo inou)

Kam smeruje finančná podpora?

- ◆ na evanjelizačné aktivity na Slovensku (prenájmy, dopravné náklady, pozvánky, letáky, misijných pracovníkov)
- ◆ na misiu v zahraničí (misia v Indii, Srbsku či ďalších krajinách)

Čo ponúkame?

- ◆ pravidelné modlitby za Vás a za Vaše potreby
- ◆ pravidelnú informovanosť o uskutočnených akciách, ďalších plánoch, list partnerom od pastora zboru
- ◆ špeciálne darčeky a zľavy pre každého prispievateľa počas našich konferencií

Ako platiť?

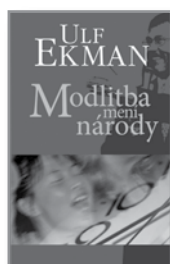
Poštovou poukážkou alebo bankovým prevodom na účet:
Slovo života, VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, variabilný symbol: 20

POMÔŽTE NÁM VYDÁVAŤ VÍŤAZNÝ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 2 500 kusov. Časopis rozposielame zadarmo už na viac ako 1 300 adries. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na: Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var.s. 11.

Z NAŠEJ PONUKY KNÍH:

145 str.
~~7.90 €~~ **2,- €**

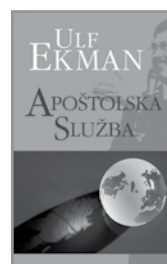
208 str.
~~9.50 €~~ **2,- €**

98 str.
~~5.90 €~~ **2,- €**

131 str.
~~6.50 €~~ **2,- €**

168 str.
~~7.50 €~~ **2,- €**

Objednajte si Vianočné MP3: KVALITA TVOJHO SRDCA A VZŤAHY

5,- €

7 kázni od pastora Petra Čuříka

Vypočujte si posolstvá od pastora Petra Čuříka, ktoré môžu zmeniť váš život. Sedem kázni na jednom MP3, ktoré hovoria o stave vášho srdca a vzťahu k blížnym. Séria kázni na kľúčové témy kresťanského života sa stane vynikajúcim darčekom k Vianociam pre vás alebo vašich priateľov.

1. Svojim blížnym by si mal preukazovať milosrdenstvo! 2. Boh nehľadá na to, na čo človek...
3. Máš srdce služobníka? (Fascinujúci príbeh Rut) 4. Akou pôdou je tvoje srdce? 5. Nedokážeš niesť ovocie Ducha vo svojej sile 6. Agapé – extravagantná láska 7. Nestačí nasledovať Krista „zd'aleka“

2.12.2012	Šimko Tomáš	Správca tajomstiev Božích – aj schodisko môže osloviť	2,30 €	C1212021
25.11.2012	Akerhielm Christian	Kde všade môžeš nájsť Božiu prítomnosť?	2,30 €	C1211251
18.11.2012	Čuřík Peter	Svojim blížnym by si mal preukazovať milosrdenstvo!	2,30 €	C1211181
11.11.2012	Čuřík Peter	Boh nehľadá na to, na čo človek...	2,30 €	C1211111
4.11.2012	Čuřík Peter	Máš srdce služobníka? (Fascinujúci príbeh Rut) CD mesiaca	2,30 €	C1211041
28.10.2012	Čuřík Peter	Akou pôdou je tvoje srdce?	2,30 €	C1210281
21.10.2012	Hunčár Martin	Kresťan ako mravec, daman, kobylička a jašterička	2,30 €	C1210211
14.10.2012	Hunčár Martin	Duch, duša a telo	2,30 €	C1210141
7.10.2012	Čuřík Peter	Čo robiť, keď prechádzaš búrkou života? CD mesiaca	2,30 €	C1210071
23.9.2012	Čuřík Peter	Nedokážeš niesť ovocie Ducha vo svojej sile	2,30 €	C1209231
16.9.2012	Čuřík Peter	Agapé - extravagantná láska	2,30 €	C1209161
9.9.2012	Čuřík Peter	Nestačí nasledovať Krista „zd'aleka“ CD mesiaca	2,30 €	C1209091
2.9.2012	Hunčár Martin	Sila Božieho milosrdenstva	2,30 €	C1209021

VÍŤAZNÝ ŽIVOT 4/2012

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
EV 3275/09

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách, audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17
814 99 Bratislava, tel./fax: 02-44 46 11 95

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Články, technické spracovanie a preklady: Peter Čuřík, Martin Hunčár, Lenka Bašnárová, Tomáš Počaj, Barbora Vacková

Vizuálna koncepcia:

Lubica Tomašíková
Fotografie: Mírka Vajdová, Oto Bondor, Martin Hunčár, Božena Hvižďošová, Petra Rusnáková, Ľubomír Kešjar
Prešlo jazykovou korektúrou.

KONFERENCIA KREŠŤANIA V MESTE

SLÁVNOSTNÉ OTVORENIE NOVÝCH PRIESTOROV

KREŠŤANSKÉ CENTRUM

SLOVO ŽIVOTA

KAŽDÚ NEDEĽU o 10.00 h

2. posch. | tel. 02-20929311

www.slovozivota.sk

- ♦ Od novembra 2012 na Tomášikovej 30 v areáli Omnie ♦
 - ♦ Kapacita: 300 ľudí, cca 700 m² ♦
 - ♦ Bohoslužby pre dospelých i deti, vydavateľstvo, predajňa kníh (otvorená aj počas týždňa), kaviareň, miestnosť pre mamičky s deťmi ♦
 - ♦ Ste u nás srdečne vítaní každú nedeľu o 10:00 hod. ♦

*Príďte si s nami užít nádherný
silvestrovský program a prechod
do nového roku 2013!*

Silvestrovské zhromaždenie so Slovom života

31. decembra 2012 od 19.30 hod. - Tomášikova 30, Bratislava

- ♦ Na Tomášikovej 30 v nových priestoroch Slova života ♦
- ♦ Božie slovo, Večera Pánova, zábavný program, tombola, catering, deti sú vítané ♦
- ♦ Účasť: prvých 150 prihlásených, cena: 10 € / dospelý, 2 € / dieťa ♦
- ♦ Bližšie informácie nájdete na www.slovozivota.sk ♦

Dvom je lepšie ako jednému...

Manželský seminár s Micaelom a Tinou Lundinovcami

15.-16. februára 2013 - Penzión Lagáň

- ♦ Penzión Lagáň s plnou penziou (jedna noc, dva celé dni) ♦
- ♦ Vyučovanie, chvály, spoločenstvo, možnosť kúpania v Podhájskej ♦
- ♦ Účasť: prvých 100 prihlásených, cena 75 € / manželský pár ♦
- ♦ Bližšie informácie nájdete na www.slovozivota.sk ♦